

ת"פ 3518/04 - מדינת ישראל נגד בנימין פרידמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-04-3518 מדינת ישראל נ' פרידמן

בפני כבוד סגן נשיא יرون מינטקביץ'
ממשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אילן אקוואה
נגד
הנאשם בנימין פרידמן
ע"י עו"ד רפאל שטוב

החלטה

הבקשה

הנאשם הורשע, לאחר שמייעת הוכחות, בעבורות של תקופת שוטר והפרעה לשוטר, ביום 23.2.21 נגזרו עליו העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשים מאסר בפועל.
- ב. הפעלת מאסר מותנה של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 26.6.17 בת"פ 48651-01-17-4.
- ג. הפעלת מאסר מותנה של חמישה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 4.7.17 בת"פ 48577-01-17-4.
- ד. הפעלת מאסר מותנה של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 19.7.17 בת"פ 5552-3-17-5.

המאסרים המותנים הופעלו במצטבר למאסר שבסעיף א' תוך חיפוי חלקית ביניהם, כך שסך הכל נגזרו על הנאשם שנים עשר חודשים מאסר בפועל, בגין התקופה בה היה במעצר (להלן: **גזר הדין**).

בגזר הדין ציינתי, כי:

מנגד רأיתי להעיר, כי המשימה לא בקשה להפעיל מאסר מותנה של שמונה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 1.6.17 בת"פ 48294-01-17, למרות שאחת מעבירות התנאי שבגזר הדין היא הפרעה לשוטר, לפחות שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר שנגזר עליו באותו תיק, ולכאורה ניתן היה להפעיל גם מאסר זה. עם זאת, משהמשימה לא בקשה להפעיל את המאסר המותנה לא ראוי לעשות כן מיזומתי.

עתה לפני בקשה המשימה להפעיל את המאסר המותנה האמור, במצטבר לכל עונש שהוטל על הנאשם. על פי הבקשה, גזר דין בת"פ 48294-01-17 (להלן: **המאסר המותנה**), נרשם באופן שגוי במרשם הפלילי, ועל כן המשימה לא בקשה להפעיל בעת שנגזר דיןו של הנאשם. עוד עליה מהבקשה, כי לשיטת המשימה בית המשפט

עמוד 1

שגה בכך שלא הפעיל את המאסר המותנה מיזמתו, למורות שהמואשימה לא ביקשה לעשות כן.

עמדת הנאשם

ב"כ הנאשם מתנגד להפעלת המאסר המותנה, בשל השינוי בהגשת הבקשה ועינוי הדין שנגרם לנאים. בהקשר זה הפנה לכך שהכל הוא כי יש להפעיל מאסר מותנה מעמד גזירת העונש, והפעלה אחרת היא חריג. עוד טען, כי העירה המצוטטת לעלה מtower גזר הדין, מהוות למעשה החלטה שלא להפעיל את המאסר המותנה, ולא ניתן לדון בעניין זה מחדש. לחלופיו, ביקש שככל שעונש המאסר יופעל, הוא יחפות את עונש המאסר שנגרם.

דין והכרעה

לאחר שנתיי דעתך לנסיבות המקירה ועמדות הצדדים, לא רأיתי מנוס מהפעיל את המאסר המותנה, אך הנאשם ישא בו בחופף למאסר שנגזר עליו. אולם:

סע' 55 לחוק העונשין קובע כי "**מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי**". לשון החוק ברורה, ואני מותירה לבית משפט שיקול דעת שלא להפעיל מאסר מותנה שלחויבת נאים שעבר עבירה נוספת. בית משפט רשאיאמין להאריך מאסר מותנה, בהתאם לנסיבות מיוחדות, אך מקום בו גזר בית משפט על נאים מאסר ממש, חובה להפעיל מאסר מותנה שלחויבת נאים ולא נתונה לבית משפט סמכות להמנע מכך, גם אם נפלו תקלות באופן הגשת הבקשה להפעילו.

לא מצאתם ממש בטענה כי ניתנה החלטה שלא להפעיל את המאסר המותנה. ההחלטה המצוטטת מעלה מtower גזר הדין היא העירה, כי על פניו קיים מאסר מותנה, אשר המואשימה לא ביקשה להפעילו. לא ניתן לראות בכך החלטה, ולן מהרטעם שלא קדמה לה בקשה.

מנגד, יש טעם בבקשת הנאשם להפעיל את המאסר המותנה בחופף לעונשים שנגזרים עליו:

בקשת המואשימה הוגשה לאחר שכבר נגזר עונשו של הנאשם ולא מצאתם לכך הצדקה: בגין הדין הקודם הוטל על הנאשם מאסר מותנה על העבירות בהן הורשע באותו הילך, תקיפה שוטר בניסיבות חמימות והפרעה לשוטר, אולם בגillion הרישום הפלילי נרשם בטעות כי התנאי חל רק על עבירה של תקיפה שוטר בניסיבות חמימות. אך מדובר בטעות שניית היה לזהות בקלות.

במיוחד דברים אמרוים בשם לב לכך שהמואשימה היתה עריה למאסר המותנה, ואף טרחה והגישה שתי בקשות לתיקון הכרעת הדין על מנת שהרשעת הנאשם תהיה בעבירה של תקיפה שוטר בניסיבות חמימות, ולא תקיפה שוטר "סתם" (ר' החלטות מימים 15.12.20 ו- 16.12.20). המואשימה אף טרחה ורמזה בבקשת מיום 16.12.20, כי תיקון הכרעת הדין נדרש לשם "הערכת לטיעונים לעונש". לו הייתה המואשימה עשוה את שעה בית המשפט - מעינית בגין הדין עצמו ולא מסתפקת בגillion הרישום הפלילי - יכולת לדעת כי המאסר המותנה הוא בר הפעלה גם על פי הכרעת הדין שנייתנה, ולא היה כל צורך להגיש בקשה לתיקונה. אך תחת זאת בחרה המואשימה ל选取 בדרכו הארוכה, שתוצאתה היא בקשה לשנות את גזר הדין לאחר שניתן, על כל המשמע מכך.

לאור מכלול הניסיבות, ובהן מושך המאסר שנגזר על הנאשם, אופן הגשת הבקשה והפגיעה בנאים הכרוכה בהחומרתו של גזר דין לאחר שניתן, ראוי להפעיל את המאסר המותנה בחופף לעונש המאסר הכלל שגזרתי על הנאשם, ולא

להוסיף עליון.

לצד זאת אומר, כי לו הייתה נדרש לשאלת אופן הפעלת המאסר המותנה בשלב גזירת הדין, ספק אם הייתה מגע לאותה תוצאה.

סיכום

מפעיל מאסר מותנה של שמונה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 48294-01-01 בחופף לעונשי המאסר שנגזר עליו, כך שscr הכל ישא הנאשם בעונש כולל של שנים עשר חדשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים, כפי שפורט בגזר הדין.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021 בהעדר הצדדים
(באישורם).